

La via política del conflicte, objectiu del 9-J

Torra explorarà en la cimera camins de resolució i nomena negociadors per als afers de gestió

Quim Torra i Pedro Sánchez ■ ACN / EFE

Àustria vol reforçar les fronteres amb Itàlia i Eslovènia

Viena, contra l'acord migratori alemany

finques Pous
 Administrem el teu habitatge amb **TOTAL GARANTIA DE PAGAMENTS**
COBERTURES EN CAS D'IMPAGAMENT:
 ARAG
 6 mensualitats garantides
 Despeses d'advocat i procurador
 Reclamació d'actes vandàlics fins a 3.000 €
12 MESOS GRATUÏTS PER A NOVES ADMINISTRACIONS
 Mataró
 C/ Pujol 20 - 08301 - 93 790 39 45
 finquespous@finquespous.cat
 www.finquespous.cat

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMECRES • 4 de juliol del 2018. Any XLIII. Núm. 14687 - AVUI / Any XL. Núm. 13557 - EL PUNT

VOL VIURE EN #CATALUNYALLIBERTAT P6-7

Marxes per la llibertat

ACCIONS • Mobilització avui a les 7 a la presó de Lledoners per l'alliberament dels presos i manifestació per al dia 14

LA RESTA • Forn, Turull i Rull també aniran al Bages i Forcadell i Bassa fan el viatge directe Madrid-Figueres

El furgó policial que trasllada Junqueras, Romeva, Sànchez i Cuixart, a l'entrada de la presó de Zuera, on han dormit ■ EFE

Els presos fan nit a Saragossa

Junqueras, Romeva, Sànchez i Cuixart arribaran avui a Catalunya

Els 12 infants i el seu entrenador, dins la cova ■ EFE

Treure els nens de la cova costarà mesos

La inundació dels túnels de la cavitat de Tailàndia complica l'evacuació

L'atur torna a caure al juny, però menys

Directora de 'Realitats avançades'

"Les 'fake news' són una ofensiva dels monopolis"

EL PUNT AVUI+
 ENTREVISTA
Entrevista a la consellera de Justícia
 Emissió avui a les 20.30 h i reemissió a les 23.00 h

Concerta visita a: info@bleconomistes.com

BL Economistes, S.L.P. Som el teu suport

- Assessorament fiscal
- Confeció dels impostos trimestrals i comptabilitat
- Constitució de societats, alta a Hisenda de societats i autònoms
- Atenció de requeriments, revisions i inspeccions d'Hisenda
- Laboral
- Declaracions de renda de les persones físiques

30 anys d'experiència

C/ Barcelona, 12-14, 2n 2a - 08301 Mataró - T. 937 551 455
 www.bleconomistes.com

18077-1153860

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Martí Gironell

La ràdio

El cap de setmana passat, amb l'arribada al final del mes de juny, ha suposat el tancament d'una fleca centenària de Terrassa, d'una llibreria de referència de Tarragona i d'una ràdio a Girona que ha fet de la proximitat la seva veritable raó de ser. Quan tenia catorze anys vaig començar a fer ràdio, al meu poble, a Besalú. I des de llavors que tant el mitjà com els que el fan possible, me'ls he mirat –i sobretot escoltat– d'una altra manera. El llenguatge, el missatge, el producte radiofònic és autèntic, seductor, proper, genuí, diferent i resistent al pas del temps. I al de les tecnologies! L'estrella de la ràdio no ha mort i ha sobreviscut malgrat la cançó de Buggles. Ni ara en l'era de les piulades, al contrari, hi conviu a la perfecció. De fet, molts models de ràdio podran resistir fent el pas a la xarxa. El poder de la ràdio se sent i es nota cada dia. Es veu en una ràdio com la que acaba de tancar, Fem Girona. Una emissora local, municipal, que treballava cada

El poder de la ràdio se sent i es nota cada dia. Es veu en una ràdio com la que acaba de tancar, Fem Girona

dia per fer-se sentir en un espai comunicatiu que semblaria limitat, però res més lluny de la realitat. Eren a tot arreu perquè s'havien cregut aquell binomi de "pensa en global, actua en local" tot fet bo aquell principi d'"informar, formar i entretenir". Aquest triple objectiu que ja es podia llegir a les bases fundacionals dels serveis de ràdio i televisió britànics, la BBC, s'ha mantingut des de sempre en ràdios locals que encara es poden sintonitzar a molts pobles i ciutats. Una ràdio local, però, serveix, a més, perquè al voltant d'aquests tres pilars n'integris d'altres que són valors que t'acompanyaran tota la vida, tant si n'ets oient com si n'ets responsable, del producte que surt per antena. El servei, el compromís i la responsabilitat cap als altres. Tot això es posa de manifest cada dia quan obres el *micro* per explicar de manera pròxima i entenedora la realitat que interessa als teus veïns. Si s'apaga una d'aquestes veus, la ciutadania potser d'entrada no se n'adona, però a la llarga se'n ressent, de la desaparició de la seva ràdio.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

L'estiu no arrenca

Aquest estiu no acaba d'arrencar o ho fa a batzegades. El dia que no plou està núvol i el dia que comença bé, a la tarda s'espantia. També ha trigat a fer aquella calor que s'espera ja abans de Sant Joan. Més que calor és xafogor, la variant ambiental més desagradable. Amb la xafogor el termòmetre marca vint graus i el cos diu que en són trenta-cinc. Observo que la situació no es limita a la costa, on visc, sinó que és general a tot el país. Un dia de principi d'agost de fa uns anys me les prometia molt felices. Acabava d'instal·lar-me a Bellver, a la Cerdanya, amb la perspectiva de passar-m'hi una setmana. El primer dia vaig fer una excursioneta, em vaig banyar en una piscina, i a dinar que hi ha gana. Mentre dinava va caure una tempesta violenta. La temperatura va baixar en picat i van haver de sortir els jerseiets. A l'estiu, els jerseiets són jerseiets. La tempesta va donar pas a un plugim persistent tota la tarda. Vaig fer el que els estiejants fan en aquests casos: anar a la botiga del poble. La senyora del taulell va sentenciar: "S'ha acabat l'estiu." No digui ai-

“El bon temps i la calor no es manifesten ni a la costa

xò, senyora, que acabo d'arribar. L'estiu, efectivament, s'havia acabat. Va ploure o va estar núvol tota la setmana. A muntanya, les boires i nuvolades són, per als visitants, atractius a l'hivern. A l'estiu són depriments i sense fotogènia possible. Vaig baixar cap a casa. A la costa, l'estiu estava en vigor, feia una calor que estavellava i un sol radiant. Un altre dia al vespre, molt a principis de juliol, vaig anar a Aiguafreda, al peu del Montseny. Jordi Pujol hi feia una conferència i m'havia designat d'assistir-hi. Diria que va ser l'últim acte públic seu. El 25 d'aquell mateix mes va emetre la confessió que

li ha impedit cap acte multitudinari. A la sortida, estàvem a disset graus. La gent s'havia posat el jerseiets. A Granollers, de tornada, el termòmetre va pujar a vint. A Argentona, a vint-i-dos. La família m'esperava per anar a sopar a la platja. Ho vam fer a vint-i-cinc. Aquest any les temperatures i els núvols no es comporten ni a la costa. Veig que mentre escric això, dimarts al matí, fa sol. L'aprofitaré per baixar d'aquí una estona a la platja. Només ho he pogut fer tres dies, aquesta temporada. No hi he trobat l'aigua ni la sorra prou netes. Tant com ho estaven, aquests últims anys. Algú troba a faltar socorristes i les cordes que serveixen perquè les persones de mobilitat reduïda puguin sortir de l'aigua. Ho denuncio, i de seguida l'oposició municipal s'hi agafa. Aquesta oposició fins l'any passat havia governat amb l'actual alcalde. Llavors no hauria estat sensible al meu comentari. L'aigua és bruta o neta segons si manes. Els que governen tampoc han reaccionat. Si manes, trobes que fa un temps esplèndid per no sentir-te al·ludit pel *piove? porco governo*.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchell (Producció) i Antoni Dalmáu i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/4x2fcx>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Una bona notícia

Que avui tinguem una bona notícia, que ens hàgim llevat sabent que al llarg de les pròximes hores els presos polítics catalans seran en presons de Catalunya, no ens hauria de confondre. Sí, és una bona notícia, que traslladin els presos. Ho és per a tots nosaltres i ho és, sobretot, per a les seves famílies, que deixaran de pagar la seva condemna particular fent quilòmetres i més quilòmetres amunt i avall. Ho serà fins i tot per als mateixos presos, que, superat el daltabaix que ha de ser per a ells un trasllat fet amb les condicions que s'està fent —més pròpies del segle XIX que del segle XXI—, forçosament seran més ben tractats. Ni que sigui, és clar, perquè un cop aquí ja podran sintonitzar determinades emissores de ràdio i de televisió que els explicaran de veritat el que passa a fora. Se'ls haurà acabat l'ostracisme informatiu madrileny, que ara només se'ls trencava en rebre

“No es confonguin. Que avui arribin els presos és una bona notícia, sí; però no és cap alegria. Continuen a la presó

a la cel·la publicacions com ara El Punt Avui, que aquesta casa els envia i els continuarà enviant. Que els presos polítics arribin a Catalunya és, efectivament, una bona notícia. Felicitem-nos i sortim al carrer, si és el que ens demana l'ANC i Òmnium. Però no s'enganyin. D'alegries, poques. La bona notícia d'avui no amaga l'enorme

injustícia que estem vivint tots plegats i que ells pateixen en pròpia pell. Perquè quan arribin (hauríem de mirar que ho fessin amb tranquil·litat, sense incidents que algú pugui utilitzar per fabricar segons quin relat), quan arribin, deia, continuaran tancats, empresonats, entre reixes. En presó preventiva i privats de llibertat per un delictes que en relat de l'acusació que se'ls formula de moment s'assembla molt més a una novel·la de ficció que no pas a la descripció d'uns fets provats. Per això és important que avui no ens confonguem. Avui hauria de ser un dia de celebració, sí; però és sobretot un dia de reivindicació. De continuar fent saber al món (a Espanya no cal, que ja està clar que no ens escolta) que tenim presos polítics. Presos polítics i, no se n'oblidin, exiliats, que aquests pla tenen lluny la família. Una bona notícia? Sí. Però cap alegria. Són a la presó. No es confonguin.

De reüll Parlem de naufragis

Giuseppina Nicolini, alcaldessa de Lampedusa, advertia que en un naufragi no només moren les persones sinó els valors que hem decidit que ens facin viure. Lampedusa: petita illa del sud d'Itàlia que al 2013 va acaparar l'interès mediàtic quan a les seves platges van recalar 386 cadàvers d'homes, dones i nens expulsats per l'empobriment i la guerra. El drama s'ha multiplicat a l'infinit i no cal repetir les xifres de morts, desapareguts o rescatats (avui Open Arms en desembarca 60 a Barcelona) d'un mar convertit en

Les companyies d'armes fan doble negoci amb les persones

camp de batalla entre l'Europa que pretén aixecar murs impossibles i presons contra la misèria i bona part de la ciutadania que veu en cada ésser humà, justament això, un ésser humà que té dret a una vida digna. A aquestes altures de l'article ja dec haver passat a engrandir les files de l'anomenat

bonisme, concepte que associa solidaritat amb candidesa per tapar les responsabilitats sobre les injustícies globals. Des de la *ingenuïtat* em remeto a un informe del Centre Delàs: Les companyies exportadores d'armes ofereixen sistemes de control i blindatge de les fronteres comunitàries per barrar el pas a qui fuig de la violència que elles mateixes provoquen. Encara més: està provada la confluència d'interessos entre alguns líders europeus i els contractistes de defensa i seguretat. Com deia Nicolini, naufragi dels valors en el mar del cinisme que ens porta a una perillosa deriva.

Les cares de la notícia

DIRECTORA DE TEATRE I ACTIVISTA SOCIAL

Simona Levi

Estrena al Grec

La directora i activista social estrenarà aquest estiu 'Realitats avançades 2', una nova versió de l'obra que ja va presentar fa deu anys (temporada 2007/2008). Es tracta d'un espectacle que vol fer reflexionar l'espectador sobre la democràcia participativa.

COORDINADOR GENERAL DE CATALUNYA EN COMÚ

Xavier Domènech

Lideratge compartit

El líder de Podem, fins ara coordinador general de Catalunya en Comú en solitari, compartirà a partir d'ara aquesta responsabilitat amb l'alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, després que la candidatura que colideraven tots dos es va imposar ahir en les eleccions a l'executiva amb el 64% de vots.

CANCELLER AUSTRIAC

Sebastian Kurz

Més fronteres

La coalició en el poder de Viena, formada per democristians i ultranacionalistes, ha reaccionat a l'anunci d'Alemanya de prendre mesures per frenar la immigració, anunciant al seu torn el reforç de la seva frontera sud per protegir-se de l'arribada d'immigrants.

EDITORIAL

Acostament, llei i justícia

Entre avui i demà es completarà l'esperat trasllat dels presos polítics catalans a les presons de Lledoners i Puig de les Basses, a Sant Joan de Vilatorrada i Figueres, respectivament. El trasllat no és un fet excepcional, és normal, habitual, perquè és el que marca la 'ley orgànica general penitenciària', que respon als principis constitucionals en matèria penitenciària. El que el converteix en excepcional és la mateixa desproporció que suposa l'empresonament dels polítics catalans, sense judici ni sentència, per haver organitzat el referèndum de l'1-O en compliment del seu programa de govern i la voluntat d'acarnissament demostrada fins ara pel poder polític, pel judicial i per gran part del poder mediàtic espanyols.

No hi ha cap concessió ni a la Generalitat ni a l'independentisme en aquesta mesura. Únicament hi ha una decisió del govern de Pedro Sánchez, que compleix el que marca la llei i alhora encaixa en la seva estratègia de distensió amb Catalunya i de marcar distàncies amb la política de repressió defensada pel PP i Ciutadans. Són aquests dos partits, defensors a ultrança de l'estricta compliment de la llei quan es tracta de jutjar el govern català, els que ara s'oposen al trasllat (i a la llei) per oportunisme polític i per desgastar el govern del PSOE.

L'acostament dels presos polítics catalans beneficia únicament les seves famílies i protegeix el seu dret a la millor defensa possible. La tria de les presons, amb criteris personals i tècnics de les defenses i els centres penitenciaris, és irrellevant. El que sí que és rellevant i alhora molt greu en un estat de dret és la injustícia que suposa aquest empresonament incondicional i tot el procediment policial i judicial que l'ha fonamentat. I això no ho resol un trasllat de presó a presó; només la immediata posada en llibertat.

Tal dia com avui fa...

1 any **Fulminat**
Carles Puigdemont relleva Baiget per haver dubtat del referèndum i encarrega a Santi Vila que assumeixi les seves funcions.

10 anys **Nou 'baby boom'**
Els 83.935 naixements del 2007 són la xifra més alta dels últims trenta anys. El pes de les mares estrangeres (25%) és determinant.

20 anys **Proposta de Rojo**
El governador del Banc d'Espanya, Luis Ángel Rojo, proposa reduir el subsidi d'atur per incentivar la recerca d'ocupació.

Full de ruta

Carina Filella

L'ombra dels Jocs

Ara que ja s'han acabat els Jocs Mediterranis ha de començar el període de reflexió. No tant per nosaltres, que hem vist com la Tarragona que s'havia de vendre al món com la seu dels jocs de la pau i del diàleg, mitjançant el llenguatge universal de l'esport, ha acabat sent gairebé la riota. No cal fer un repàs de tots els sapastres, des de la cerimònia inaugural (politzada, militaritzada i amb les graderies del Nou Estadi buides) fins a una pista de bàsquet 3x3 que s'ensorra perquè no s'han pogut fer proves de test. És cert que com que els Jocs van començar tan malament, després qualsevol errada s'ha acabat magnificant, i el nom de Tarragona, que per una vegada tenia l'oportunitat de fer-se sentir arreu, ha acabat assenyalat amb el dit de la vergonya. No direm que tot s'ha fet malament i que tot és atribuïble a la ineficàcia i la inoperància dels organitzadors. Però massa coses sí. Els organitzadors, l'Ajuntament de Tarragona,

El nom de la ciutat de Tarragona, que per una vegada tenia l'oportunitat de fer-se sentir arreu, ha acabat assenyalat amb el dit de la vergonya

que ja no va ser capaç de tenir-ho tot a punt quan tocava –fa un any– i que després ha hagut de vendre l'ànima al govern del PP per poder fer-los realitat amb un any de retard, han de fer una cura d'humilitat i d'autocrítica. No pot ser que mentre dia rere dia s'anava engreixant la llista de problemes organitzatius, l'alcalde Ballesteros i el seu equip miressin al cel i diguessin que bons que som, som els millors. Només per una simple raó ens hem d'asseure al racó de pensar: com és que no hem estat capaços d'omplir les cerimònies d'inauguració ni de cloenda dels Jocs, ni amb les entrades regalades, ni amb el desgavell d'entrades repartides a dit a un sector polític determinat? Com és que les entitats de la ciutat i les federacions esportives del país han estat bandejades i tancades amb forrellat? Encara que només sigui per això, alcalde, vagi al racó de pensar. Després ja tindrem temps de parlar dels costos econòmics i de com els pagarem. L'ombra d'aquests Jocs serà allargada.

Tribuna

Manel Larrosa. Arquitecte

Barcelona 1, 3, 5 i 7

Des de l'edat mitjana, la capital juga a diferents escales de país, com quan molts pobles eren carrer de Barcelona. El municipi capital és d'escala 1 (1,6 milions d'habitants). La ciutat metropolitana, dins les Rondes i el Delta forma l'escala 3, i correspon a una administració potent, l'Àrea Metropolitana de Barcelona, però inexistent més enllà. La metròpoli real, el territori regional, va de Mataró a Castelldefels i de Granollers a Martorell. L'escala 5 engloba cinc comarques: el Barcelonès i el Baix Llobregat, el Maresme i el Vallès.

LA MANCA DE VISIÓ REGIONAL barcelonina ignora el Maresme, que hauria de ser la continuació del Poble Nou, o barri 22@, com també ignora el corredor prelitoral, que ofereix la concentració productiva més gran del sud Europa. Però encara hi ha l'escala 7, que determinen les comarques travades per l'AP-7 i l'AP-2 o, millor entès, per un sistema regional ferroviari que inclouria el 90% de la pobla-

ció catalana. Aquest ample territori conté la major part del sistema de ciutats i es podria reforçar amb serveis regionals sobre les línies d'alta velocitat, amb 7 milions situats a una hora de la capital. Ja hi ha qui treballa a Figueres i hi fa de *commuter* diari. Per assolir aquesta fita ens calen més estacions a la línia d'AV, en un model existent a la façana atlàntica de Galícia, amb dues províncies (no 4) i un terç de la nostra població!

LA BARCELONA DE LES RONDES va ser un producte olímpic. Però d'això ja fa 30 anys, quan el debat Catalunya *versus* Barcelona semblava real, però almenys era dinàmic. Avui, la Barcelona a escala d'Europa és de 7 milions i pot aspirar a més lligams, però ha de liderar aquests 7 de manera més sòlida. Més rigorosament, amb un projecte de futur, que no pot ser cap altre que travar l'escala 7 del sistema de ciutats: de Lleida i l'Aldea i Figueres fins a Barcelona, amb Puigcerdà, Vic, Manresa i Igualada fins a

la capital: un gran corredor al llarg de tot el país, més ellitoral i les extensions radials del Besòs-Congost, el Llobregat i l'Anoia. Una Catalunya interior relligada amb la costa en un projecte econòmic, urbà i ambiental. Nogensmenys, avui les comarques més intensament industrials se situen fora de la regió de Barcelona, a la Catalunya profunda. I ho són més intensament en densitat, encara que el valor absolut regni a l'entorn regional de Barcelona. Aquesta és una dada desconeguda, però real, de la fortaleza interior.

LA BARCELONA 7 és el mateix projecte que la Catalunya 7. Volem que la capital lideri a totes les escales, però que arreu cooperi amb el país de fons. Barcelona és l'ull de la tempesta, un punt singular, però indestruïble del meteor conjunt. Com en els dibuixos calidoscopis, figura i fons s'alternen com ho fan metròpoli i país, Barcelona i Catalunya. Sabrem comprendre aquest potencial que supera contradiccions aparents per assolir tot el nostre potencial?

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

BCN, valenta i solidària

■ M'agrada la meua ciutat, que s'ofereix per rebre ara les 60 persones rescatades pel vaixell de l'ONG Open Arms d'una mort segura, que l'extrema dreta del govern italià es nega a acollir; que es desconnecta d'Endesa, posant en marxa l'operador públic d'energia més important del país; que obliga els grans inversors immobiliaris a dedicar un 30% de les seves operacions a habitatge social; que és reconeguda com la ciutat espanyola que dedica un percentatge més alt del seu pressupost a temes socials; que s'atreveix a posar ordre al descontrol turístic heretat, aprovant el pla especial urbanístic d'allotjaments turístics (Peuat); que promou la remunicipalització de la gestió de l'aigua davant les pressions i els embolics legals d'Agbar; que reacciona al gravíssim

atemptat terrorista de l'estiu passat, mantenint la convivència entre persones d'origens diversos, expressant-ho amb aquell "No tenim por" que va ser un crit d'esperança...

XAVIER RIU
Barcelona (Barcelonès)

'Outsiders'

■ Així anomenen els anglosaxons els no habituals d'un àmbit determinat. En el nostre procés, els principals protagonistes han estat precisament els *outsiders*, els "forasters" (en traducció literal) de la política. Algú es pot imaginar que hauríem fet el camí que hem fet sense la malaguanyada Muriel, la Carme, els Jordis, el president Puigdemont, ara el president Torra, veritables forasters de la política, i tants altres, tots ells empesos per la gent, aquests sí veritables *outsiders* al cent per cent?; doncs no, segur que no hau-

riem fet aquest camí. Per tant, polítics superprofessionals, compte i no ens falleu! Aquí mana la gent, manem nosaltres, i a vosaltres, polítics i partits, us necessitem per donar forma als nostres anhels i il·lusions, però si no ens ho feu en buscarem uns altres que ens ho facin o ens ho farem directament nosaltres, perquè de capacitat i credibilitat en tenim de sobres, penseu: qui ha fet les Diades més grans de la història?, qui va fer el 9-N?, qui va fer i guanyar l'1-O?, qui va guanyar el 21-D?, és clar que va ser la gent, no?, la gent i els *outsiders*.

AGUSTÍ VILELLA
Cambrils (Baix Camp)

Una pregunta

■ Una pregunta: ara no seria el moment de sortir al carrer?, no només pels nostres amics que ja fa 9 mesos que estan empresonats o exiliats, sinó per donar suport al nos-

tre govern en aquest moment tan difícil, perquè encara que de vegades no hi estiguem d'acord, és el que ara ens representa, i ha de negociar amb el govern espanyol, que no té, com abans, cap intenció de negociar. De fet no ha canviat res. Un govern té la força que li dona el poble, per això ara és tan important continuar sortint al carrer a donar-li suport per defensar no solament el referèndum de l'1-O, sinó també el que va organitzar el govern espanyol el 21 de desembre. No ens calen més votacions. No és l'hora d'estar cansats, ni desencantats, ja sabíem que seria un camí llarg i difícil, però mai hem estat ni estarem tan a prop del nostre objectiu, així que ni un pas enrere. No podem abandonar els que s'hi han jugat la llibertat per portar endavant el nostre mandat.

LOURDES COMAS
Barcelona (Barcelonès)

La frase del dia

“Traslladen presos colpistes a presons dirigides pels colpistes”

José Maria Aznar, PRESIDENT DE LA FAES

Tribuna

Melcior Comes. Escriptor

El dia del rapte

L'any 2011, l'escriptor nord-americà Tom Perrotta va publicar la novel·la *The leftovers*. El llibre, que està traduït al català, explica què passa al món després d'un fet veraderament impossible, quan, en un sol instant, desapareixen de la superfície del planeta un 2% dels seus habitants—de totes les classes socials, de totes les races i a totes les latituds—, complint, així, una remota profecia bíblica. Que la desaparició tingui a veure o no amb la Bíblia o amb cap text religiós és també polèmic, perquè el relat es basa precisament en això: en una humanitat que no té respostes i no sap interpretar què va passar aquell dia, quan 'els que han quedat', els sobrants a què fa referència el títol, i que no han estat emportats, comencen a demanar-se tant sobre el sentit d'aquella desaparició com del que ara els resta de vida.

LA NOVEL·LA ens parla de l'absurd d'un fet que, en veritat, no té cap lògica realista, però sí que l'autor s'esforça molt a donar-ne a totes les seves conseqüències. Com actuaríem si això s'esdevingués de veritat, com intentaríem donar-hi una explicació fonamentada en la ciència, potser interrogant-nos sobre quins trets poden tenir en comú tots els desapareguts; o si tots són, o no, bones persones i han estat emportats a un lloc millor, per fi salvats; o si els llocs on han estat vistos per últim cop conformen algun dibuix sobre la superfície de la terra. Si tot plegat té un sentit en forma de missatge diví, o simplement ecològic, com a advertència als que quedem. El seu inquietant per què.

PERROTTA ENS VE A DIR que molts de nosaltres acabaríem bojós. Vivim atribuint sentit a tot el que ens envolta i ens esdevé. Si un fet així passés, sense cap lògica ni explicació creïble, s'obriria un esvoranc en la sensibilitat i la intel·ligència

humanes capaç d'empassar-s'ho tot. No hi ha res més poderós que les creences. Aquestes mouen la gent per sobre de qualsevol altra cosa; allò que decidim creure sobre el que som, sobre el món i sobre la mena de vida que volem portar acaba condicionant la realitat última de tot plegat. De la qualitat de les nostres creences en depèn la qualitat de la nostra vida. I triar malament aquestes idees ens pot portar a destins espantosos.

EL POBLE CATALÀ també té entorn d'un dia d'octubre un trauma a interpretar. Què va passar realment aquell dia? Si realment ens vam autodeterminar, l'1-O, ¿per què no som efectivament una república—o sí que ho som? Va ser un referèndum vàlid? Sí? No? Què en van dir els observadors internacionals? Què en diran—i ja n'han dit—els responsables polítics catalans que el van muntar, davant del jutge? L'ha reconegut ningú, cap estat, se n'ha derivat cap reconeixement?

AQUELL PRIMER DIA d'octubre també és el

“És impossible oblidar el dia que l'Estat va atonyinar els ciutadans que el sostenen amb els seus impostos pel fet de voler exercir un dret de participació política

nostre dia del rapte. Se'ns va voler segrestar la capacitat de decidir; és ben veritat que no tots els col·legis van poder obrir, i que no tots els ciutadans convocats van sentir-se interpel·lats a votar en una disjuntiva que el Tribunal Constitucional havia anul·lat dies abans. Ara parlem de 'fer república' o 'ser república' i tot plegat sona abstracte i un punt ridícul, veient que ni s'ha pogut fer president Puigdemont després d'unes eleccions imposades—i acatades—i que tornem a ocupar la tasca política amb reiterades peticions de diàleg amb el govern de Madrid.

ZAQUELL PRIMER DIA D'OCTUBRE ens farà embogir, també a nosaltres? És impossible, com s'ha dit, de girar full d'aquella jornada, oblidar-ho com si res no hagués passat. És un dia per a la història del catalanisme polític, i més enllà i tot—un dia important per a qualsevol democràcia europea—, quan es va veure fins a quin punt el nacionalisme espanyol era encara capaç de fer tota mena de barbaritats per fer valer la seva llei de ferro. L'Estat va atonyinar els ciutadans que el sostenen amb els seus impostos pel fet de voler exercir un dret de participació política. L'Estat que hauria d'estar al nostre servei ens va caure a sobre, amb tot el seu pes. Ni les bones maneres que hauria de tenir una democràcia emmarcada dins la UE van aconseguir refrenar la voluntat d'assotar milers de persones, que només volien dipositar pacíficament una papeleta en una urna electoral.

DECIDIR QUÈ VA SER AQUELL DIA d'octubre ho és tot, com a la novel·la, de la qual se n'ha fet una sèrie de televisió més colpidora encara per les connotacions dramàtiques d'aquella 'jornada particular'. Per al sobiranisme pot significar dolor, però també esperança, autoritarisme però també una victòria davant de les forces d'una llei que no tolera una justícia superior que s'atreveixi a qüestionar-la.

De set en set

Signatura

Ai, l'adolescència

Em pregunten sobre llibres per a l'estiu. D'entre les darreres lectures: Gaziell, Juan Ratana, Carme Riera... Però em de-

canto per l'assaig de Jaume Funes, *Estima'm quan menys m'ho mereixi... perquè és quan més ho necessito*, guia per a pares i mestres d'adolescents. A càrrec d'un psicòleg, a més de periodista, que fa 40 anys que s'hi dedica. Que va néixer a Calatayud però que és un cornellanenc del tot, i marit-pareavi de baixllobregatins. El seu objectiu: educar... que vol dir, ep!, acompanyar. Que si renyar els joves ja era un clàssic a la Grècia antiga, Funes ens recorda que "tot i que el cervell adolescent sembla no estar preparat per immersir-se en l'apassionant caos de la seva vida, és justament la vida apassionada la que permet conformar-lo de manera mal·leable, creativa, amb possibilitat de gestionar futures situacions complexes". Amb una frase inicial de l'autor: "El meu darrer llibre sobre els encantadorament insuportables adolescents." No hi ha enigma de més gruix que tot allò que fa i que diu i que rebat i que condemna i que proposa un adolescent. El test suprem de l'estupidesa humana seria el de qui diu: "Jo sí que sé com se'ls ha de lligar, als adolescents." Tot i que, "només els adults propers i positius serveixen d'ajuda en la vida dels nois i noies adolescents. [...] Només s'educa des de l'acompanyament flexible, pacient, disponible, pròxim". Val la pena llegir, amb llapis a la mà, el quadre (p. 253) que compara les visions d'alguns adolescents i joves crítics amb les visions de persones adultes i conservadores. A la setena: "És possible un món millor i val la pena arriscar-se." *Versus*: "Els ideals són fum. Cal tocar de peus a terra." Ignasi Riera (Madrid).

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Torra centra el 9-J en la sortida política al conflicte

El govern nomena els responsables de les comissions bilaterals amb l'Estat

Colau i Domènech, tàndem als comuns

Construïm en Comú obté el 65% dels vots en l'elecció de la nova direcció

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Tots els presos esta

FASES Junqueras, Romeva i els Jordis fan nit a Saragossa abans d'anar avui a Lledoners, on aniran també Forn, Turull i Rull **VIA** Forcadell i Bassa fan el viatge directe Madrid-Figueres **FI** La Guàrdia Civil està eximida d'explicar l'operació

David Portabella
MADRID

Tots els nou presos polítics catalans ja estan en camí cap als penals de Lledoners a Sant Joan de Vilatorrada (Bages) i de Puig de les Basses, a Figueres, però la Guàrdia Civil ha gestionat el trasllat des de les presons d'Estremera, Soto del Real i Alcalá Meco per fases. En el cas dels quatre primers autoritzats a abandonar Madrid –l'exvicepresident i líder d'ERC Oriol Junqueras, l'exconseller Raül Romeva, el diputat i expresident de l'ANC Jordi Sánchez i el president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart–, la Guàrdia Civil els va voler agrupar prèviament a la presó de Valdemoro (sud de Madrid) per iniciar el viatge i fer una escala a Zuera (Saragossa), on han dormit aquesta nit passada abans d'arribar avui a Lledoners. Aquest serà el destí també de Joaquim Forn, Jordi Turull i Josep Rull, ja amb el vistiplau per al trasllat. En el cas de l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell i de l'exconsellera Dolors Bassa, el seu trasllat serà directe de Madrid al penal de Figueres.

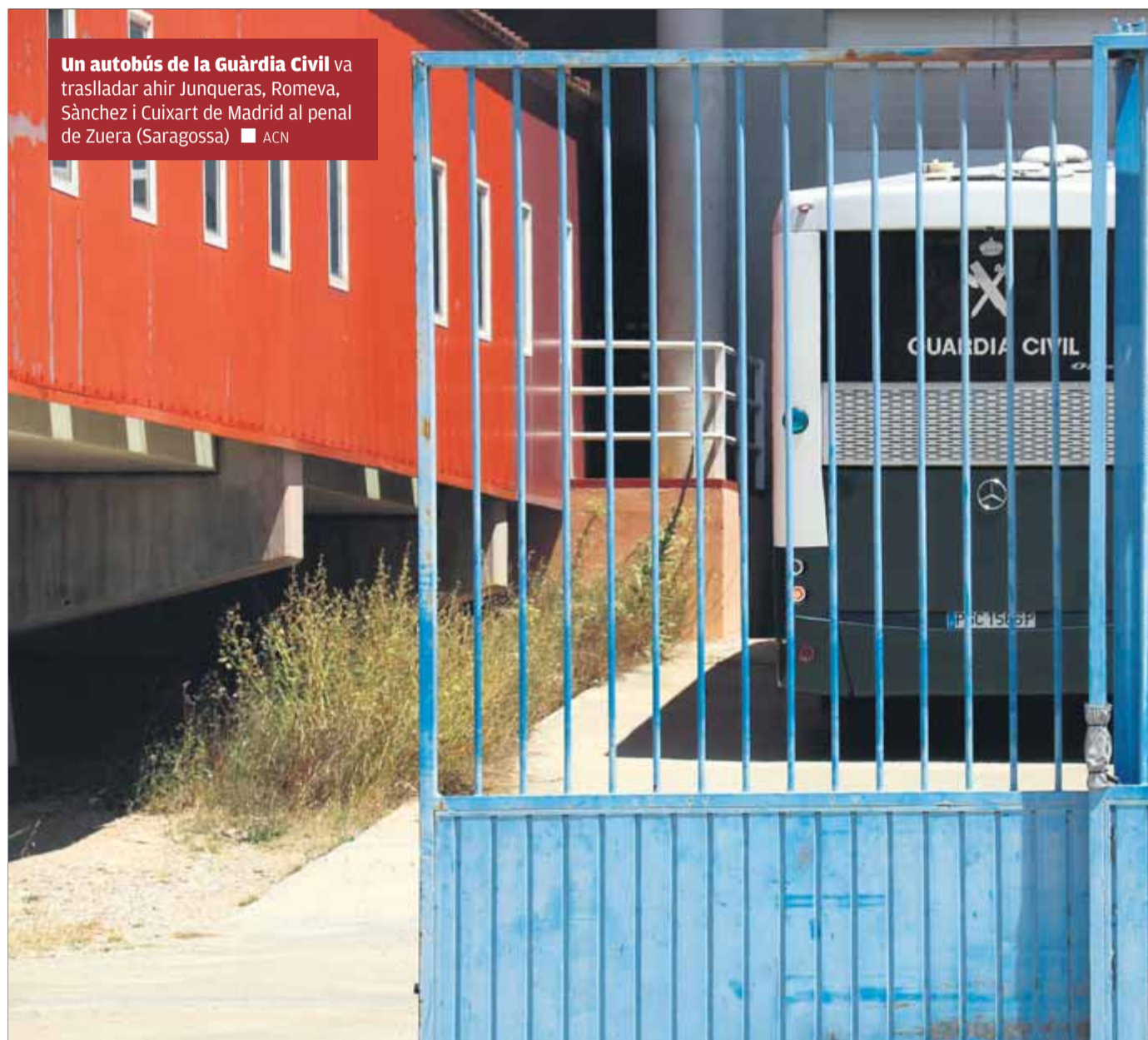
El fet que Institucions Penitenciàries hagi de deixar en mans de la Guàrdia Civil el poder de decidir el calendari i les condicions del trasllat dels presos –és així per la llei 2/86 de les forces de seguretat (1986)– i sense haver d'oferir cap explicació va por-

tar ahir l'opacitat. Fins al punt que la Generalitat admetia no saber on eren els nou presos en alguns moments del dia. “Hi ha certa confusió d'on són. Ens agradaria tenir més informació, sobretot per als familiars i els advocats”, va reconèixer la consellera de la Presidència i portaveu, Elsa Artadi.

La desconfiança amb els trasllats gestionats per la Guàrdia Civil neix de la conducció esbojarrada que van haver de suportar els presos la nit del 3 de novembre del 2017 des de l'Audiència a les presons de la perifèria de la regió de Madrid. Si bé en aquells casos el viatge era individual i el vehicle policial esdevenia un espai d'impunitat per portar el pres emmanillat pel darrere i sense cinturó de seguretat per propiciar que rebés cops, aquest cop el trasllat és col·lectiu i en un furgó habilitat per a trajectes llargs que té fins i tot lavabo. “El primer que diu el protocol és que cal respectar la dignitat dels presos. Cal separar homes i dones i es busca la celeritat i sobretot la seguretat”, explica Serafín Giraldo, portaveu de la Unió Federal de la Policia.

Sense emmanillament

Segons Giraldo, l'opció de l'emmanillament queda “una mica a criteri de l'agent que els custodia”. “Jo entenc que en aquest cas no haurien de ser emmanillats. Això facilita que, en cas d'una frenada, es puguin defensar i posar

Un autobús de la Guàrdia Civil va traslladar ahir Junqueras, Romeva, Sánchez i Cuixart de Madrid al penal de Zuera (Saragossa) ■ ACN

Les xifres

700

quilòmetres faran Forcadell i Bassa en el viatge del penal d'Alcalá Meco al de Puig de les Basses (Figueres).

les mans com a protecció. El que no poden anar mai és emmanillats al camió: imaginem-nos el cas d'un accident o d'un incendi... Això seria molt perillós”, relata el portaveu policial.

40

minuts de visita a la setmana tindran els presos als penals catalans i 90 minuts al mes per estar amb els fills menors.

En cas de prescindir de l'emmanillament, però, la mateixa Guàrdia Civil es contradiria amb actituds que ha tingut en el passat amb ells i sobretot amb el fet d'imputar-los el delict

de rebel·lió, que exigeix el un caràcter violent.

Individus “rebels”?

L'article 384 bis de la llei d'enjudiciament criminal, el precepte que el jutge del Suprem Pablo Llarena vol utilitzar per inhabilitar els presos abans del judici, exigeix que els inhabilitats siguin “individus terroristes o rebels”.

Un trasllat sense emmanillament fet per la Guàrdia Civil, doncs, desmentiria *de facto* la pretesa perillositat dels acusats de liderar el procés, per-

què no hi ha precedents de “rebels” transportats amb les mans lliures. “Com que la Generalitat té les presons, teòricament la Guàrdia Civil hauria de portar els presos fins al punt que separa la comunitat d'Aragó de la comunitat de Catalunya i allà haurien de ser els Mossos els que recollissin els presos. Però evidentment no es fa un intercanvi en una via pública, s'ha de fer en una altra presó”, raona el portaveu policial de la UFP Serafín Giraldo.

Tot i que la conselleria

L'APUNT Llibertat

Anna Serrano

El trasllat dels presos polítics a presons catalanes és una bona notícia. I servirà per alleugerir l'enorme pes que suporten des de fa mesos les famílies dels líders polítics i socials injustament privats de llibertat en presó preventiva per un delictes que no van cometre. Ara, no es pot interpretar com un gest ni una concessió del govern espanyol. El trasllat a centres del país es

fa en compliment de la llei. Venim d'una etapa d'una conflictivitat institucional tan gran que qualsevol moviment, com ara que el president del govern estatal es reunixi amb el català, sembla un avanç extraordinari. L'excelsionisme política sobredimensiona el que hauria de ser normal. I desvia els focus. El reclam és i serà sempre la llibertat per als presos.

En camí

de Justícia havia demanat el trasllat directe dels nou presos, al departament d'Ester Capella li van constatar que això només passaria amb Forcadell i Bassa, que a priori faran avui els 700 quilòmetres que separen Alcalá Meco de Figueres en un viatge directe. Es dona la circumstància que l'únic trasllat directe serà precisament el més llarg, però no hi haurà una explicació oficial sobre la paradoxa perquè la Guàrdia Civil està eximida de donar explicacions de l'operació.

Els que aquesta nit han dormit encara al penal d'Estremera són els exconsellers Forn, Turull i Rull. Precisament ahir, el jutge Llarena els va respondre a ells el mateix que als altres presos: que la decisió de traslladar-los ja és d'Institucions Penitenciàries i del Ministeri de l'Interior de Fernando Grande-Marlaska. Tant amb ells tres —que avui deixen Madrid, segons Interior— com amb la resta de presos homes, es preveu una estada inicial per a les revisions mèdiques a la presó de Can Brians abans del trasllat definitiu a la presó de Lledoners.

A Madrid en obrir judici

La reclusió dels nou presos als penals catalans no serà definitiva, sinó que tots ells seran reclamats pel Suprem quan s'obri el judici oral i seran de nou retornats a penals de Madrid mentre duri el judici. Per a les famílies acaba ara el càstig de fer 600 quilòmetres fins a Madrid i després llogar un cotxe o agafar un taxi fins a Alcalá Meco (a 40 quilòmetres) per poder visitar Forcadell i Bassa, o fins a Soto del Real (a 50 quilòmetres) per veure els Jordis, o fins a Estremera (a 78 quilòmetres) per visitar Junqueras i els exconsellers. ■

Llaços grocs a l'entrada de la presó de Lledoners, al Bages ■ SUSANA SÁEZ / EFE

Una marxa per la llibertat arribarà avui a Lledoners

Les entitats sobiranistes convoquen una mobilització al Bages ■ Artadi recorda que l'acostament no és la solució

Redacció
BARCELONA

Les entitats independentistes Òmnium Cultural i ANC han convocat per avui a la tarda una concentració davant de la presó de Lledoners per rebre els primers presos polítics que ingressaran a la presó del Bages, Oriol Junqueras, Raül Romeva, Jordi Sánchez i Jordi Cuixart. Una concentració similar es convocarà pel dia que arribin a la presó de Figueres Carme Forcadell i Dolors Bassa, segons van explicar els vicepresidents de les dues entitats, Marcel Mauri i Josep Cruanyes.

La convocatòria d'avui es farà a les set de la tarda a Sant Joan de Vilatorrada, població pròxima al centre penitenciari des d'on els manifestants aniran caminant fins a la presó de Lledoners, en un recorregut que no hauria de superar la mitja hora. Els que participin en la marxa

La data

14.07.18

LANC i Òmnium Cultural projecten per al segon dissabte de juliol una manifestació per la llibertat dels presos.

descobriran que els accessos a la presó del Bages estan des d'ahir al matí absolutament pintats amb llaços grocs i crides a la llibertat dels presos polítics.

Les entitats sobiranistes també tenen en projecte una gran manifestació per al dissabte 14 de juliol, a Barcelona, on es vol fer evident que el trasllat a Catalunya dels presos no és el final de la reivindicació, sinó que es continua exigint el seu alliberament. En aquest sentit, Marcel Mauri va assegurar que el trasllat dels empresonats "no és un gest polític, sinó que és complir el dret penitenciari i de les

famílies", i va criticar la "desraó de l'Estat i la seva falta de voluntat de posar fi a una repressió injusta". De manera similar es va expressar Cruanyes, que va dir que la justícia espanyola "només actua per venjar-se".

En la línia de la protesta al carrer hi ha també la CUP, que ahir va reclamar mobilitzacions "unitàries i massives" per demanar la llibertat dels presos un cop ja siguin a Catalunya. El diputat Vidal Aragonès va assegurar que l'apropament dels presos no és cap "concessió", sinó un "intent de blanqueig d'imatge" del govern espanyol.

Per la seva part, la consellera Elsa Artadi, va assegurar que l'acostament beneficia "les famílies dels presos i els seus advocats", però va insistir que l'única sortida és el seu alliberament; a la vegada, va negar que l'operació sigui cap contrapartida pel fet d'haver donat suport a Pedro Sánchez. ■

Sense opció per a l'excarcerament

El govern català deixa clar que el trasllat ha estat una decisió del govern de Pedro Sánchez i que no és fruit de cap acord, negociació o contrapartida de cara a la reunió de dilluns que ve entre el president espanyol i Quim Torra a La Moncloa. "Ho estableix la llei. Si volen un clima més favorable de diàleg ja saben què poden fer. Deixar-los en llibertat", responia Artadi a preguntes dels periodistes.

Tot i el clam social i polític

a favor de la seva llibertat que va de la CUP fins a Podem passant pel PDeCAT i ERC, el govern català avisa que, tot i tenir traspasades les presons, no té competències per concedir excarceracions ni beneficis penitenciaris ni té responsabilitat en la presó preventiva. "Si la fiscalia depengués de nosaltres, no estarien acusats", indica Artadi. El penal de Lledoners va ser obert el 2008 i el de Puig de les Basses data del 2014.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra centra el 9-J en la sortida política al conflicte

- El govern nomena els responsables de les comissions bilaterals per abordar els 45 punts restants
- L'Estat ofereix un diàleg "obert i sense traves" però no avalarà l'autodeterminació

La consellera de la Presidència, Elsa Artadi, i el president, Quim Torra, en la reunió del Consell Executiu d'ahir al Palau de la Generalitat ■ ACN

Xavier Miró
BARCELONA

El govern català vol centrar la reunió de dilluns entre els presidents Torra i Sánchez en l'estatus polític de Catalunya per iniciar un diàleg en el temps que explori una possibilitat d'acord. Això vol dir que Torra no entrarà a negociar amb Sánchez qüestions com ara el finançament, els traspassos pendents i les infraestructures, que formen part dels

45 punts plantejats per Puigdemont a Rajoy. Torra se centrarà en el punt 46è de l'autodeterminació, a més d'escoltar quina és la proposta política de Sánchez per al futur de Catalunya. "Volem parlar de què ha passat i per què, d'on som ara i de com se'n pot sortir", va explicar ahir la portaveu de l'executiu català, Elsa Artadi, que prepara personalment la reunió entre presidents junt amb la ministra de Política Territorial, Me-

ritzell Batet. Conscient que Sánchez no avalarà l'autodeterminació, el govern català reitera que no espera de la reunió cap altre acord que la disposició de continuar parlant de la proposta de cada part i les possibilitats d'acostar posicions.

En aquest sentit, en un debat suscitat ahir en la comissió constitucional del Congrés, la vicepresidenta i ministra de la Presidència i Relacions amb les Corts, Carmen Calvo,

Finances, inversions i traspassos

Per acotar el diàleg de dilluns a l'estatus polític de Catalunya, l'executiu de Torra va nomenar ahir els presidents i representants de les comissions bilateral Generalitat-Estat, mixta d'Afers Econòmics i Fiscals, bilateral d'Infraestructures i mixta de Transferències. El conseller d'Acció Exterior, Ernest Maragall, presidirà la bilateral que tracta la relació permanent

amb l'Estat pel que fa a les competències. El vicepresident Pere Aragonès presidirà la d'Afers Econòmics, que inclou finançament però també relacions fiscals i finances, i el conseller de Territori, Damià Calvet, presidirà Infraestructures. Artadi presidirà la de traspassos i el delegat a Madrid, Ferran Mascarell, serà en la bilateral i en la de traspassos.

va oferir a la Generalitat obrir un diàleg "obert", "franc" i "sense traves", uns qualificatius en què confia l'executiu de JxCat i ERC tenint en compte que la setmana passada el PSOE va votar al Congrés amb el PP i Ciutadans en contra del diàleg "sense condicions". Calvo va suavitzar ahir els límits del diàleg i va aclarir que no hi ha assumptes censurats: "Tothom sap ja on no ens podem trobar, però només faltaria que l'únic que haguem de dir als catalans i a la resta dels espanyols és que no podem parlar perquè ens hem segat l'herba sota els peus per no fer-ho."

El PSOE necessitava ahir arrencar un sí d'ERC a favor del nou consell

La frase

“El president Torra ha de venir amb la tranquil·litat que es pot plantejar tot allò que pugui ajudar”

Carmen Calvo
VICEPRESIDENTA DEL GOVERN ESPANYOL

d'administració de RTVE i del nomenament de Tomás Fernando Flores com a president de l'ens. El portaveu d'ERC al Congrés, Joan Tardà, li va agrair que no censurés l'autodeterminació en l'agenda de la reunió i li va prometre un cop de mà en la votació d'avui. Calvo, però, va voler deixar clar què dirà Sánchez a Torra: "El dret d'autodeterminació no existeix en cap constitució de cap democràcia." Avui serà la ministra Batet qui detallarà al Congrés l'agenda del diàleg pactada amb Artadi. ■

Altafaj i Royo afirmen que no tenien cap prohibició de despesa

Mayte Piulachs
BARCELONA

L'exrepresentant del govern a la Unió Europea, Amadeu Altafaj, i Albert Royo, exsecretari general del Diplocat, van declarar ahir com a investigats davant del jutge d'instrucció 13 de Barcelona, al qual van aclarir que els paga-

ments a experts i observadors internacionals no és limitaven al referèndum de l'1-O, sinó a la situació estratègica de Catalunya i el món, i que no tenien cap prohibició judicial.

Els experts de The Hague Center for Strategic —que van cobrar uns 119.000 euros, autoritzats per Altafaj, defensat per

Judit Gené— van fer un estudi extens vers el Brexit o la seguretat davant l'amenaça gihadista, va detallar. Royo va exposar que Diplocat és un consorci publicoprivat, en què hi ha 39 entitats, com ara la Generalitat, l'Ajuntament de Barcelona, el Barça o La Caixa, i que no tenia cap ordre per no pagar els 207.656 euros

a delegats parlamentaris que volien venir a Catalunya, com en altres eleccions o per Sant Jordi, per saber el desenllaç del procés. Aleix Villatoro, defensat per Ramon Setó, va sostenir que la campanya de catalans a l'exterior era àmplia i abraçava des del carnet jove fins a la targeta sanitària. ■

Altafaj va ser aplaudit i abraçat per treballadors de la Generalitat, ahir en anar al jutjat de Barcelona ■ T. ALBIR/ EFE

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Les mocions del PSC i la CUP graduen l'inici del mandat

■ Els anticapitalistes alerten que no renunciaran al 9-N ni a fer efectives les lleis suspeses pel TC ■ ERC respon que la realitat “no és la del 2015” i que ara calen “noves vies” i demana al PSC que s'obri a parlar de tot

Emma Ansola
BARCELONA

Demà arriben al ple del Parlament les primeres mocions de la legislatura. Se n'hi debatran cinc, però seran dues, les presentades pel PSC i la CUP, les que permetran posar el termòmetre a l'independentisme i albirar cap a on s'enflen les actuacions dels grups al llarg del que quedi de mandat.

Així, els anticapitalistes proposen rescatar l'esperit de la declaració del 9-N, aprovada el novembre del 2015, ratificada l'abril del 2016 i recollida en el programa electoral amb què la formació es va presentar el 21-D, per fer valer la sobirania del Parlament en detriment dels dictàmens del Tribunal Constitucional. A més a més, reclamen fer efectives les lleis aprovades a la cambra catalana que el TC va suspendre i alerten que no participaran en el relat que fia l'exercici del dret

d'autodeterminació al diàleg. “Primer ens haurien de dir amb qui volen parlar, perquè de moment no hi ha ningú a l'altre costat”, assenyalava el diputat de la CUP Vidal Aragonés. D'aquesta manera, els anticapitalistes anunciaven ahir que no els agradaven les esmenes presentades per Junts per Catalunya i ERC, ja que pretenen, asseguren, “diluir els objectius polítics”. Amb tot, la formació sí que va valorar de manera positiva que la mesa hagi admès a tràmit el text de la moció, malgrat “la negativa, els obstacles i les amenaces del bloc del 155”. Amb les propostes de canvi presentades, els grups tenen ara fins demà al migdia per consensuar un text. La CUP sí que s'avé a votar els punts de la moció per separat, per la qual cosa hi ha possibilitats que finalment pugui tirar endavant una part del text amb el suport de JxCat i ERC.

Tanmateix, els republi-

El diputat de la CUP Carles Riera, a l'hemicycle del Parlament en un ple a l'abril ■ J. LOSADA

cans ja van replicar ahir mateix a la CUP que, si bé comparteixen “els mateixos objectius”, la realitat “no és la mateixa que el 2015”, van sentenciar. “Ara no es tracta d'obrir cap procés, sinó que estem immersos en una nova realitat, amb gent a la presó i

amb la judicialització de la política”. Per això, els republicans són partidaris de “noves vies” per tal “d'assolir i culminar la independència”. “Hem entrat al 2018, han passat moltes coses i el plantejament, ara i aquí, és que cal fer per continuar avançant.”

JxCat també ha presentat esmenes al text de la CUP i, com ERC, aposta per eliminar les referències al 9-N. Ahir, però, el partit de Puigdemont i Torra no va fer declaracions sobre la seva posició respecte a la moció de la CUP. Fonts de la formació,

però, encara veuen marge de maniobra per arribar a un consens.

La segona moció que també permet albirar cap a on es decantarà la legislatura porta la signatura del PSC. Els socialistes aposten per la creació d'una taula de diàleg amb els presidents de cada grup parlamentari que es reuniria cada mes per assolir el consens en temes “importants de país”. El president del PSC, Miquel Iceta, s'ha mostrat partidari des del principi de refer els ponts entre les forces polítiques catalanes per ser més forts en les reivindicacions a Madrid. ERC, però, avançava ahir que el text socialista no els convenç, ja que, pels republicans, l'oferta de diàleg ha de ser més àmplia. Per aquest motiu, hi han presentat una esmena que reclama al PSC que permeti que en la taula de diàleg es pugui parlar de tot, també del dret d'autodeterminació, explicava la portaveu d'ERC, Anna Caula.

En espera de com vagin avui les negociacions entre els grups –també s'hi han afegit els comuns, apostant per la via del diàleg–, l'escenari es mantenia molt obert i cap formació aventurava un resultat de la votació. Ciutadans sí que és contrari a les dues mocions i reitera que sense acatar el marc legal no hi haurà diàleg. ■

La cambra, pendent de la suspensió de diputats

■ El Parlament s'espera a conèixer l'ordre de Llarena abans d'actuar

Emma Ansola
BARCELONA

L'ordre del dia del ple que avui comença a la cambra catalana podria quedar en un segon pla si finalment coincideix amb la tramesa, a través dels secretaris judicials del TSJC, de la interlocutòria del jutge Pablo Llarena per suspendre de funcions els diputats que estan en presó preventiva. La decisió afectaria Oriol Junqueras, Jordi Sánchez, Raül Romeva,

Josep Rull i Jordi Turull, i no es descarta que la mesura arribi també a l'ex-president Carles Puigdemont i Toni Comín.

D'acord amb el reglament de la cambra, i amb la prudència a què obliga un fet inèdit com aquest –no hi ha sentència ferma–, la suspensió dels drets i deures d'un diputat s'hauria de començar a executar a la cambra catalana amb un dictamen motivat de la Comissió de l'Estatut dels Diputats i una votació en el ple del Parlament per majoria absoluta. Aquest pas obligaria els parlamentaris de JxCat i ERC a votar a favor de la suspensió de fun-

cions dels set companys de grup si no volen desacatar les ordres judicials de Llarena i cometre un acte de desobediència.

Tanmateix, el reglament de la cambra podria quedar anorreat pel contingut de la interlocutòria de Llarena si el jutge optés per no deixar marge de maniobra al Parlament i es limités a notificar i a donar per executada la suspensió. També podria dictar els mecanismes per procedir a la suspensió i finalment podria incloure, com ja s'ha fet en els advertiments cursats pel Consistitutiu en la legislatura anterior, alguna advertència en cas que els membres

El president del Parlament, Roger Torrent, amb la resta de membres de la mesa ■ EFE

de la mesa o els diputats no s'avinguin a complir les ordres del jutge. És per aquest motiu que tant els membres de la mesa com els dirigents dels grups parlamentaris, així com els lletrats, estan pendents del contingut i del

que acabi dictaminant Llarena, tenint en compte que l'acte de processament ja és ferm, i així ho va segellar la setmana passada el Tribunal Suprem. La suspensió, però, quedaria pendent del recurs d'apel·lació que encara podria

presentar la defensa dels diputats presos. Altres dubtes que sorgeixen és si, en cas que es porti a votació la suspensió de drets en el ple, els diputats afectats podrien exercir el vot en un tema que els afecta directament. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Acte de Generació Llibertat a Sallent l'any 2016 previ al congrés de CDC ■ ARXIU

Generació Llibertat vol canvis profunds al PDeCAT

La plataforma reclama una estructura més horitzontal i establir terminis per proclamar la República

Judit Larios
BARCELONA

A les portes de l'assemblea ordinària que el PDeCAT celebrarà del 20 al 22 de juliol, la plataforma Generació Llibertat reclama una transformació del partit.

El col·lectiu comparteix una visió renovadora del model de partit i pretén fer del PDeCAT una formació més horitzontal i participativa, amb limitació de mandats i clarament independentista. "No ens agrada el camí que està prenent l'actual direcció executiva", diuen.

Així, el corrent intern del partit apel·la a una major capacitat d'intervenció de les bases i a una estructura menys piramidal, que contrasti amb l'actual en què "les decisions es queden a la cúpula". Lamenta, per exemple, que no s'hagi consultat els associats sobre la posició del partit en la negociació de la investidura de Pedro Sánchez o sobre l'aprovació dels pressupostos d'Ada Colau.

Alhora, la plataforma defensa la redacció d'un pla estratègic de tots els

actors independentistes –tant partits com entitats– que fixi com i quan fer efectiva la independència. Generació Llibertat critica també que la direcció del partit no hagi aplicat els estatuts aprovats el 2016, un fet que atribueix a la "falta de voluntat política".

"Hem d'aprofundir en

La data

06.07.18

Generació Llibertat celebrarà una trobada a Ullastrell prèvia a l'assemblea per establir les seves posicions.

la modernització del partit perquè deixi de ser una formació del segle XX", expliquen.

Els primers passos es faran el 6 de juliol, quan tindrà lloc una trobada per definir totes les posicions de cara a l'assemblea i les esmenes que s'hi presentaran. El congrés, doncs, serà una oportunitat per impulsar el relleu de la direcció. ■

OPINIÓ

Generació Llibertat

Junts per què?

Construir, proposar, dialogar, sumar, pactar. Els que signem aquest article conjuguem en positiu. Sense defugir la crítica –ni l'autocrítica– quan calgui, sense atacs personals, sense vencedors ni vençuts. Amb determinació i amb generositat. Aquesta actitud que mantinem des de la famosa assemblea fundacional del PDeCAT ens va valdre aquella famosa etiqueta de "no semblés convergent". I si aquella assemblea va introduir molts avenços en el camp teòric i va trencar moltes antigues dinàmiques de CDC, és cert que a la pràctica el PDeCAT ha mostrat massa dificultats per portar a la realitat el que vam aprovar en paper. També ha mostrat, admetem-ho, una dificultat enorme per connectar com a partit amb la ciutadania. Lluny de distribuir responsabilitats concretes, creiem que tots en som en part responsables. I ens veiem amb cor, més que mai, de ser responsables d'una solució.

Les actituds han de ser diferents. Si això implica un relleu en les persones, parlem-ne sense problema: fem-lo. Però també ens preocupen les actituds. És impossible connectar amb la Catalunya d'avui sense sentit del risc, de la creativitat i de l'obertura a sectors socials i professionals que visquin lluny de la militància partidista. Ens hem d'assemblar molt més a una associació de persones que pensen de manera similar que no pas a un búnquer de convençuts, a un gremi o a un club d'interessos. Els partits polítics són tant o més necessaris que mai, n'estem més que convençuts, però han de tenir estructures flexibles i una mentalitat oberta i creativa. Si creiem en la independència de Catalunya –que hi creiem fermament–, o en el model liberal progressista de societat, no podem afrontar l'activitat política des de la por, el conservadorisme, la prudència mal entesa, el tancament de files i la falta d'imaginació. No observem prou canvis en les males actituds que crèiem superades en l'època de CDC. Encara més: veiem, sovint, que no hi ha coincidència de plantejaments entre els entorns de JxCat i la direcció del partit. També veiem una inexplicable llunyania entre l'horitzó de la independència, que demana l'assumpció de certs riscos –un pla estratègic i un cronograma per assolir-la–, i la visió a curt termini que sembla que mostren algunes decisions. No és necessari, no és bo, no és intel·ligent i no és el que hem vingut a fer: volem visió a mitjà termini i amb un objectiu clar. Amb estil propi, sense copiar ni confondre'ns amb altres opcions polítiques, però aportant a la política ca-

Senserrich i Font, en la presentació de l'assemblea del juliol del PDeCAT ■ ACN

talana un llenguatge valent, nou, fresc i líder.

Junts per Catalunya ha estat un senyal en la bona direcció, i el PDeCAT no ha de tenir cap por ni cap complex si ha d'evolucionar, mutar o fins i tot refer-se de dalt a baix amb unes formes polítiques més modernes. De fet, creiem que la combinació dels actius de les dues fórmules és possible i que, juntament amb l'obertura a la societat

El PDeCAT no ha de tenir cap por ni cap complex si ha d'evolucionar, mutar o fins i tot refer-se de dalt a baix

civil, la implantació territorial i l'experiència de partit, són factors que poden i han de retroalimentar-se. Cal una síntesi proactiva de tots aquests valors, renunciant a l'estancament i al partidisme mal entès. En el nou espai, només hi han de sobrar les mentalitats tancades, els intolerants, els fanàtics, els dogmàtics i els al·lèrgics al progrés social i nacional. Aquesta síntesi creiem que és possible i necessària, amb un funcionament més àgil, d'aparells i estructures reduïts, de convivència entre fórmules de partit i fórmules associatives, de treball per projectes i en

xarxa, de respecte escrupolós als processos democràtics interns, de rendició de comptes, de proactivitat digital, de seducció comunicativa, de professionalitat, d'incorporació d'independents i de col·laboració directa amb entitats socials de tot tipus, de flexibilitat funcional i mental, de naturalitat i de creativitat. Hem de ser una opció sense cap artifici, sense càlcul excessiu. Viure és participar.

Un cop assolit l'objectiu de fer una assemblea nacional que abordi els replantejaments organitzatius necessaris, tots tenim molt clar el que som i on volem anar. Volem una assemblea que no promogui ni estimuli les lluites entre famílies, perquè nosaltres no som ni volem ser cap família. Ni tan sols volem forçar res ni ningú: volem evolucionar de manera natural, però urgent i imprescindible, cap a una organització que trenqui els esquemes dels partits actuals i que sigui l'avantguarda política de la República que hem de fer. Si volem un nou estat de base democràtica, obert i modern, hem de tenir eines polítiques democràtiques, obertes i modernes. Ho vam intentar fa dos anys: ho volem millorar. I en volem formar part perquè creiem que sabem fer-ho. És l'hora de gosar fer-ho tot, i fer-ho bé, comptant amb tothom.